

הלכות הדרף היומי

מסכת כתובות

תוכן

- א. נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה ... או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה.....1
- ב. שאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה.....2
- ג. נערה המאורסה שזינתה סוקלין אותה על פתח בית אביה אין לה פתח בית האב סוקלין אותה על פתח שער העיר ההיא ובעיר שרובה עובדי כוכבים סוקלין אותה על פתח בית דין 2
- ד. העובד עבודת כוכבים סוקלין אותו על שער שעבד בו ובעיר שרובה עובדי כוכבים סוקלין אותו על פתח בית דין.....3
- ה. המוציא שם רע לוקה ונותן מאה סלע בין בעל בין שלא בעל.....3

דף מה.

א. נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה ... או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה

הוציא עליה¹ שם רע והיא בוגרת, אף על פי שהביא עדים שזינת תחתיו כשהיתה נערה הרי זה פטור מן המלקות ומן הקנס, שחיובו משום מוציא שם רע הוא על עקימת שפתיו, כלומר טענתו בשקר שזינתה, ובאותה שעה בוגרת היא.

ואם נמצא הדבר אמת הרי זו תסקל אף על פי שהיא בוגרת הואיל ובעת שזינתה נערה היתה. אולם אף על פי שהעידו שזינתה בבית אביה כשהיתה

¹ רמב"ם הלכות נערה בתולה פרק ג הלכה ז

הלכות הדרף היומי

מסכת כתובות

נערה, י"א² שהרי זו נסקלת בבית הסקילה, ולא בפתח בית אביה. וי"א³ שנסקלת על פתח בית אביה.

באו עדים מעצמם⁴ אחר שבגרה, או אחר שבעלה בעלה, אף על פי שהעידו שזינתה בבית אביה כשהיתה נערה, אינה נסקלת בשער העיר אלא הרי זו נסקלת בבית הסקילה.

ב. שאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה

כבר נתבאר לעיל דף מד: שדין חדש יש במוציא שם רע, ומה הוא החדוש י"א⁵ שהחידוש שאם נמצא הדבר אמת ובאו עדים שזינתה כשהיתה נערה מאורשה אף על פי שזינתה אחר שיצאה מבית אביה ואפילו שזינתה אחר שנכנסה לחופה קודם בעילת הבעל סוקלין אותה על פתח בית אביה, אבל שאר נערות מאורסות שלא היה להן דין הוצאת שם רע שזנו מאחר שיצאו מבית האב הרי הן בחנק, וי"א⁶ שאם זינתה לאחר שיצאה מבית אביה ונכנסה לחופה אין בה סקילה ואינה אלא בחנק כשאר נשים. ואין חידושו אלא שאע"ג שעתה בעת שמעידים עליה הרי היא נשואה ולא ארוסה או אפילו בוגרת מכל מקום לא השתנה דינה והרי היא בסקילה כדינה בעת שזינתה.

דף מה:

ג. נערה המאורסה שזינתה סוקלין אותה על פתח בית אביה אין לה פתח בית האב סוקלין אותה על פתח שער העיר

² רמב"ם איסורי ביאה פרק ג הלכה י וסובר רבינו דכשם שהבגרות שבא בין זנותה לעדות משנה דינה מפתח בית אביה לבית הסקילה כך אם נבעלה בין זנותה לעדות נסקלת בבית הסקילה והטעם מפני שבשני אלו אם היתה מזנה עכשיו היתה בחנק וכיון שכן אף על פי שזינתה מתחילה ואין דנה משתנה מסקילה לחנק משתנה היא להיותה נסקלת בבית הסקילה. מ"מ שם

³ השגות הראב"ד שם ועיין מעשה רוקח וצפנת פענח שם שכתבו דאף הרמב"ם מודה בהא והוא לא אייר במוציא שם רע אלא בסתם נערה המאורסה.

⁴ כך העמידו המעשה רוקח והצפנת פענח והרדב"ז את דברי הרמב"ם איסורי ביאה שם שמכיון שבאו מעצמם ולא היתה הוצאת שם רע מהבעל אין כאן חידוש דמוציא שם רע וכשם שהשתנה גופה השתנה דינא לקטלם.

⁵ רמב"ם שם הלכה ח
⁶ השגות הראב"ד שם

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת כתובות

ההיא ובעיר שרובה עובדי כוכבים סוקלין אותה על פתח בית דין

ארבעה מקומות יש לסקילת נערה מאורסה, פתח בית אביה למוצש"ר שנמצא אמת, ופתח העיר לנערה המאורסה, ופתח בי"ד, ובית הסקילה.

וכבר התבאר לעיל דף מ"ד: שכל מי⁷ שמצותה לסקול אותה על פתח שער העיר, אם היתה עיר שרובה עכו"ם סוקלין אותה על פתח ב"ד, וכל מי שמצותה לסקול אותה על פתח בית אביה, אם לא היה לה אב או שהיה לה אב ולא היה לו בית, הרי זו נסקלת בבית הסקילה⁸, לא נאמר פתח בית אב אלא למצוה.

ד. העובד עבודת כוכבים סוקלין אותו על שער שעבד בו ובעיר שרובה עובדי כוכבים סוקלין אותו על פתח בית דין

עובד ע"ז⁹ אין סוקלין אותו אלא על שער שעבד בו, ואם היתה עיר שרובה עכו"ם סוקלין אותו על פתח בית דין¹⁰, ודבר זה קבלה מפני השמועה, אל שעריך זה שער שעבד בו, ולא שנגמר דינו בו.

ה. המוציא שם רע לוקה ונותן מאה סלע בין בעל בין שלא בעל

⁷ רמב"ם הלכות איסורי ביאה שם

⁸ משמע מדברי רבינו שאם אין לה אב אינה נסקלת על פתח שער העיר ובברייתא לא כן תני אלא אם אין לה פתח בית אב סוקלין על פתח שער העיר. ואין לומר דפתח שער העיר היינו בית הסקילה דא"כ למה שינה לשונו בסופו. ועוד ה"ל למכללינהו אותן שאין מצותן לסקלן על פתח בית אביהן עם אותן שאין להם אב. גם פשט לשונו לא משמע הכי [הרב שירי קרבן כתובות פ"ד סוף הלכה ה' ד"ה ואם]. לשד השמן שם ועיין במעשה רקח ונמצאו ד' מקומות לסקילת נערה מאורסה פתח בית אביה ופתח העיר ופתח בי"ד ובית הסקילה. ועיין מרכבת המשנה (חעלמא) שם שמפרש רבנו דה"ק שאם אין לה פתח בית אב בשעת זנות או שזינתה בעיר אחרת הוא דנסקלת על שער העיר משא"כ כשאין לאב בית בשעת קטלא וא"א לקיים קרא כדכתיב מהיכי תיתי לסקול על פתח שער עירה להכלימן והאשמה תלויה באב ומוטב להוציאה לבית הסקילה כי היכי דלא מתחזי בי"ד רוצחין אי נמי כי היכי דתהוי לה הצלה עיין סנהדרין ריש פרק נגמר הדין ובתוס' שם ד"ה כי היכי ובכתובות דף מ"ה ע"ב בתוס' ד"ה על פתח בי"ד.

⁹ רמב"ם הלכות סנהדרין פרק טו הלכה ב

¹⁰ ביד המלך תמה שהשמיט דהורגין כל הייבי מיתות במעמד כל אנשי העיר וגם בבן סורר ומורה ונערה המאורסה דכתיב בתורה בפירוש כן לא כתב דין זה

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת כתובות

המוציא שם רע¹¹ על בת ישראל ונמצא הדבר שקר לוקה, ונותן לאביה משקל מאה סלעים כסף מזוקק.

---

¹¹ רמב"ם הלכות נערה בתולה פרק ג הלכה